

РЕШЕНИЕ

№ 2850

гр. Пловдив, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седми юли през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Костадин Б. Иванов

при участието на секретаря Марина Ив. Кондарева
като разгледа докладваното от Костадин Б. Иванов Гражданско дело №
20205330116871 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Съдът е сезиран с искова молба от Застрахователно дружество „ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представляван от *** Р. Б. и Е.И., с която е предявен срещу П. П. М., ЕГН ***, с адрес гр. Р., ул. „***“ № **, иск с правно основание по чл.422 във вр. чл. 500, ал.1, т. 1 и т.3 КЗ за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата в размер на 930,73 лева, представляваща заплатено от ищеца застрахователно обезщетение по регресна щета № *****/*** г., за нанесени увреди по лек автомобил с рег.№ ***, собственост на М. И. Д., в резултат на пътнотранспортно произшествие, настъпило на ***г. в гр. П., по вина на ответника П. П. М., като водач на лек автомобил с рег.№ ***, ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението в съда – 27.07.2020 г., до окончателното изплащане на сумата, за които суми е издадена Заповед № *** г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № *** г. по описа на Районен съд Пловдив, *** гр.с.

В исковата молба се излагат съображения, че на ***г. в гр. П., ответникът управлявайки лек автомобил с рег. № ***, не е съобразил правилата за движение по пътищата, а именно: скоростта на движение с пътните условия, като е ударил спрелия лек автомобил модел/марка „Пежо 307 “с рег. № ***, след което е напуснал местопроизшествието преди пристигане на органите на МВР. За настъпилото пътнотранспортно произшествие /ПТП/ бил съставен Констативен протокол за ПТП от служител

на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР Пловдив, в който бил отразен механизмът на настъпване на ПТП. Към датата на настъпване на същото, собственикът на управлявания от ответника лек автомобил, имал валидна сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, валидна полица с ищцовото дружество. Във връзка с настъпилото ПТП застрахователят на увредения лек автомобил с рег. № ***, „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД предявил регресна претенция пред ищеца за възстановяване на сумата, заплатена на собственика на увреденото МПС. Въз основа на представената по преписката документи на *** г. ищецът бил заплатил регресното си задължение, а именно сумата в размер на 930,73 лева, представляваща сумата, изплатена на собственика на увреденото МПС ведно със обичайните разноси на застрахователя по имущественото застраховане. Ищецът поддържа, че съгласно чл.500, ал.1, т. 1 и т. 3 КЗ застрахователят има право да получи от виновния водач платеното обезщетение, заедно с платените лихви и разноси, когато при настъпване на ПТП виновният водач е напуснал мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, чието идване е било задължително по чл. 125, ал. 7 ЗДвП и се е отклонил от проверка за алкохол. Сочи се, че за настоящото вземане била издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № *** г. на ПРС, *** гр.с., която била връчена при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, което обосновавало интереса на ищеца от предявяване на настоящия иск. Поради изложеното моли за уважаване на исковата претенция. Претендира разноси.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на искова молба от особения представител на ответника – *** В. П., с който се оспорва иска като неоснователен и недоказан. Поддържа, че исковата претенция не се установява по основание и размер от представените от ищеца писмени доказателства, представляващи частни документи, издадени от ищцовата страна. Възражава да са налице предпоставките по чл. 500, ал. 1, т.1 и т. 3 КЗ за ангажиране на регресната отговорност на прекия причинител на вредите, обезщетени от ищцовото застрахователно дружество, като се излагат съображения в тази насока. Моли предявеният иск да бъде отхвърлен.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на предявените икове:

Видно от приложеното ч.гр.д. № *** г. на Районен съд Пловдив, *** гр. състав, образувано по депозирано от Застрахователно дружество „ЕВРОИНС“ АД заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, за сумите, предмет на настоящото дело е издадена заповед № **** г. Същата е връчена на основание чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което с разпореждане съдът е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземанията си на основание чл.415, ал.1, т.2 ГПК. В законовия едномесечен срок е предявен настоящият иск. Налице е пълен идентитет между

претенцията, за която е издадена заповедта за изпълнение, и тази, предмет на производството по делото. Затова предявения иск е допустим.

По основателността на предявените искове:

В тежест ищеца, при предявения иск с правна квалификация чл.500, ал.1, т. 1 и т.3 КЗ, е да установи в условията на пълно и главно доказване следното: 1. да е налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка "Гражданска отговорност" по отношение на управлявания от ответника лек автомобил; 2. настъпването на твърдяното ПТП, което да е по вина на ответника; 3. да са настъпили в резултат на същото вреди; 4. ответникът да е напуснал мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, освен в случаите, когато е наложително да му бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина, респ. виновно се е отклонил от проверка за алкохол, наркотици или други упойващи вещества; 5 да е извършено заплащане на обезщетение от страна на ищеца за причинените на третите лица вреди, респ. плащане по регресна претенция на застрахователят на увредения.

От представената ЗП № ***/л.18/ е видно, че за лек автомобил марка/модел „Ауди А3“ с рег. № ***, собственост на Д. И. Б. е сключена застраховка „Гражданска отговорност“ при ищцовото дружество, като застрахователният договор е бил със срока на валидност от 20.07.2018 г. до 19.07.2019 г. Валидността на застраховката се потвърждава и от представена справка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ от Гаранционен фонд /л.41/. Следователно към процесната дата –*** г., е била действаща сключена застраховка за лек автомобил марка/модел „Ауди А3“ с рег. № ***, покриваща отговорността на водача на автомобила от причинени от него вреди по време на управление на МПС-то, по аргумент на чл. 493, ал. 1, т. 2 КЗ. Обстоятелството, че застраховката е била валидна към процесната дата, се потвърждава и от заключението на вещото лице по приетата ССчЕ, в отговора на въпрос 1 от която е посочено от експерта, че застрахователната премия по застраховка № ***в размер на общо 236,20 лв. е изплатена изцяло на четири вноски.

Настъпването на вредоносното събитие – твърдяното ПТП, се установява от приетия по делото Протокол за ПТП № *** г. Видно от констатациите на актосъставителя, на дата *** г. водачът на МПС „Ауди А3“ с рег. № *** – П.М., не се движи на достатъчно разстояние от движещия се пред него автомобил и удря същия, по начина, описан в исковата молба, след което напуска местопроизшествието. Реализирането на събитието се установява още и от разпита на свидетеля М.Д. – собственик на увреденото МПС и управлявал същото към момента на инцидента, който лично е възприел случката. Изложеното от него е последователно и непротиворечиво, поради което е и кредитирано от съда. От показанията на свидетеля се установя, че на процесната дата, докато свидетелят е бил спрял на пешеходна пътека на ул. „Копривщица“, водач на лек автомобил „Ауди А3“ ударил

задната част на автомобила на Д., след което напуснал местопроизшествието, а свидетелят изчакал появата на органите на реда. За инцидента бил съставен протокол за ПТП на следващия ден, след като свидетелят и виновният водач се явили в РПУ, за да дадат писмени обяснения и да се подпишат в протокола. В тази връзка по делото е изискано и приложено копие от административно наказателна преписка на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР Пловдив, образувана по повод на процесното ПТП. От съдържанието на същата се потвърждава изложеното от свидетеля, а именно настъпването на твърдения от ищеца инцидент, напускането на местопроизшествието на водача на лекия автомобил, причинил ПТП-то, и явяването на двамата водачи на следващия ден за даване на обяснения по случая и за съставяне на протокола. За отбелязване е още, че от материалите по приетата административно наказателна преписка се доказва също така и обстоятелството, че ответникът П.М. е виновен за настъпилото ПТП. Съпричасността на ответника с ПТП-то е видна най-вече от приложените към преписката Акт № ***. за установяване на административно нарушение и Наказателно постановление № *** г., връчен на П.М. на *** г., необжалвано от последния и влязло в сила, както и от личните писмени обяснение на ответника, дадени по повод на произшествието и приложени по преписката, в които същия изрично описва своето участие в инцидента, признава своята вина за случилото се и сочи мотивите, с оглед на които е напуснал мястото след сблъсъка.

Причинените в резултата на транспортното произшествие вреди се установяват от показанията на свидетеля М.Д., който описва състоянието на автомобила си след като удара. Същият твърди, че са били налични щети по задната броня и петата врата. Увредите се установяват и от други, приобщени по делото писмени доказателства – Уведомление за щета *** по полица *** Каско + /л.8/ и опис – заключение по щета *** г. /л.11/, които са съставени от третото за спора лице „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, поради което възраженията на ответната страна, че същите не могат да докажат претенцията, тъй като били изготвени от ищеца, се намират за неоснователни. Размерът и видът на причинените и отремонтирани щети се установява от представените с исковата молба възлагателно писмо от ДЗИ до автосервиз „****“ ООД /л.12/, приемо-предавателен протокол от *** г. за предаване на ремонтирания автомобил от автосервиза, и Калкулация по претенция № *** г., където са описани конкретните щети по автомобила и извършените ремонти дейности, които са кредитирани от съда по аналогични на горните съображения. В подкрепа на положителния извод за настъпване на твърдените вреди са и съставените от ищеца опис-протокол за щета № *****/*** г. и доклад по щета, ведно с приложенията, намиращи по делото от л. 30 до л. 37, и които не противоречат, а напротив съответстват на съставените от ДЗИ протоколи и описи.

За установяване на причинна връзка между процесното ПТП и констатираните и ремонтирани вреди по лек автомобил „Пежо 307 “с рег. № ***”, е прието и заключение на САТЕ, което е кредитирано от съда като пълно и компетентно изготвено. Неоснователно се възразява от ответната страна

срещу правилността на заключението, заради оценката на щетите по увредения автомобил. От една страна, определяне стойността на щетите е само една от задачите на вещото лице. От друга – отговорът на този въпрос има значение за доказване на претенцията по размер, а не за доказването ѝ по основание, в каквато насока са останалите задачи на експерта. Според вещото лице, при съобразяване с материалите по делото, най-вероятният механизъм на произшествието е лек автомобил „Ауди А3“, рег. № *** да е ударил намиращия се пред него и спрял преди пешеходната пътека лек автомобил „Пежо 307 “с рег. № ***, като от техническа гледна точка е възможно да бъдат повредени посочените от ищеца детайли в съответната степен – увреди на първия автомобил в предната част, а на втория в задната част. Вещото лице сочи, че вредите съответстват да са настъпили при описания в исковата молба и посочения в протокола за ПТП начин, като се открива пълно припокриване на увредените зони и детайли описани в опис-заключение по щета *** г. В тази насока съдът намира, че може да се направи положителен извод за наличие на причинна връзка между деянието и вредоносния резултат. Изводът на вещото лице пък дава допълнителни основания да се приемат за верни твърденията в исковата молба относно механизма на ПТП, доколкото съвкупния анализ на материалите по делото предполага наличието на този извод. Вещото лице също така е оценило и вредите по лек автомобил „Пежо 307 “с рег. № *** и стойността на ремонта, като приема, че пазарната стойност за части, материали и труд и общо 3 843 лв. с ДДС.

От представените ликвидационен акт по щета № *** по преписка *** /л.9/ и фактура № *** г. се установява, че „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД е заплатило обезщетение по застраховка Автокаска за лек автомобил „Пежо 307 “с рег. № *** за извършения ремонт в размер на 915,73 лв. За пълнота следва да се посочи, че от представената Комбинирана застрахователна полица № *** Каско + /л. 17/ и представените свидетелство за управление на М.Д. и талон на автомобила /л.19-25/ се установява, че към процесната дата е била налична валидна застраховка „Каско“ за увредения лек автомобил „Пежо 307 “с рег. № ***, собственост на М.Д.. За платеното застрахователно обезщетение на застрахованото лице е изпратена регресна покана от „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД до ищеца ЗД „ЕВРОИНС“ АД /л.7/ за възстановяване на основание чл. 411 КЗ на сумата от 930,73 лв., от които 915,73 лв. платено обезщетение и 15 лв. ликвидационни разходи.

От приетата по делото, неоспорена от страните и кредитирана от съда ССЧЕ се установява, че с преводно нареждане от *** г. ищцовото дружество е заплатило сумата от 930,73 лв. по сметка на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД по щета № ***** на ищеца за рег.№***, както и че със същата сума е заверена сметката на ДЗИ. Следователно установява се, че е извършено на основание чл. 411, ал. 1 КЗ плащане от страна на ищеца, като застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" на причинителя на вредите, по регресна покана на застрахователя на увреденото лице.

Съдът намира също така, че е налице и последната предпоставка за ангажиране на регресната отговорност на ответника по чл. 500, ал. 1, т. 1 и т. 3 КЗ - ответникът след като е причинил събитието е напуснал

местопроизшествието преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон и виновно се е отклонил от проверка за алкохол, наркотици или други упойващи вещества.

При настъпване на ПТП водач на лек автомобил, участник в произшествието е длъжен да спре и да установи какви са последиците от произшествието, като когато нанесените щети са само имуществени, следва да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието и да уведоми водача на увредения автомобил с цел постигане на съгласие относно обстоятелствата, свързани с ПТП-то, респ. да сигнализира съответната служба на МВР при липса на съгласие. Аргумент в тази насока се извежда от разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 3 ЗДвП. Съгласно чл. 125, т. 7 ЗДвП службите за контрол на Министерството на вътрешните работи посещават задължително мястото на пътнотранспортното произшествие, когато между участниците в произшествието има разногласие относно обстоятелствата, свързани с него. Предвид това, че ответникът е напуснал мястото на инцидента, предизвикан от него, без да съгласува действията си с другия участник в ПТП-то, нито да се увери какво е неговата позиция за случилото се, то съдът намира, че това е равнозначно на липса на съгласие между участниците относно обстоятелствата, свързани с инцидента, както и относно размера на вредите. Обратното би противоречало на вменените задължения и отговорности на участници в движението по пътищата, по чиято вина е настъпил пътен инцидент. Допълнително следва да се посочи, че несъгласие между участниците в ПТП е налице във всеки случай, в който те не са постигнали съгласие относно обстоятелствата, свързани с произшествието, което съгласие да бъде изрично заявено в надлежна форма. В тази връзка следва да се съобрази и разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от НАРЕДБА № Из-41/12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд, според която: "Когато при произшествието са причинени само материални щети и между участниците в него има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за ПТП – приложение № 3. Двустранен протокол не се попълва при условие, че има съмнение, че участник в произшествието е под въздействието на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не притежава необходимите права за управление на моторно превозно средство." Като е напуснал мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие, ответникът е предотвратил всяка възможност за контакт с увреденото лице непосредствено след деянието и за постигане на съгласие между тях относно обстоятелствата, свързани с произшествието. Следователно в случая посещението на мястото на инцидента от съответните служби за контрол на МВР е било задължително по силата на чл. 125, т. 7 ЗДвП. Поради това, че делинквентът е напуснал мястото на произшествието, без да изчака появата на компетентните органи, въпреки че явяването им е било задължително, то съдът намира, че е налице

хипотезата на чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ.

Напускането на местопроизшествието от виновния водач пък всякога допуска съмнение за употреба на алкохол, упойващи вещества, неправопособност и пр., доколкото липсата на водача препятства физически оборването на тази презумпция, а цитираните проверки са задължителни по закон. По аргумент от чл. 125, т. 5 от ЗДвП, в случай на съмнение за горното, се изисква задължително посещение на органите за контрол на движението по пътищата. В тази смисъл съдът намира и че ответникът М. виновно се е отклонил от проверка за алкохол, наркотици или други упойващи вещества – предпоставка за уважаване на иска на основание чл. 500, ал. 1, т. 1 КЗ. В случая следва да се съобразят и писмените обяснения на ответника дадени пред органите на Сектор „Пътна полиция“ по повод на процесното ПТП, а именно, че той се бил притеснил относно последиците от инцидента и затова напуснал местопроизшествието, а не защото е следвало да му бъде оказана медицинска помощ или поради друга неотложна причина.

Поради гореизложеното за неоснователни се намират възраженията на ответната страна, а предявеният иск се явява доказан по основание и по размер, и следва да бъде уважен изцяло.

Като законна последица от уважаване на предявения иск е присъждането на законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 27.07.2020 г., до окончателното изплащане на вземането.

Относно разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът на основание чл.78, ал.1 ГПК. На същия ще се присъдят сторените разноски в исково производство, а именно общо 645 лв. съдебноделоводни разноски, от които 25 лв. за заплатена държавна такса, по 150 лв. депозити за възнаграждение на вещо лице по ССчЕ и САТЕ, 20 лв. депозит за свидетел и 300 лв. депозит за възнаграждение на особения представител. Ще се присъди и юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ и предвид реалната фактическата и правна сложност на делото. Следва да се присъдят и сторените разноски в заповедното производство, а именно 25 лв. за заплатена държавна такса и 50 лв. – за юрисконсултско възнаграждение, като на основание т.12 от ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС за тях съдът дължи изрично произнасяне с осъдителен диспозитив.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че ответникът П. П. М., ЕГН ***, с адрес гр. Р., ул. „****“ № **, **ДЪЛЖИ** на ищеца Застрахователно дружество „ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представляван от *** Р. Б. и Е. И., по предявен иск с правна квалификация чл.

422 ГПК вр. чл.500, ал.1, т. 1 и т.3 КЗ, сумата от **930,73 лв.** (деветстотин и тридесет лева и 73 ст.), представляваща заплатено от ищеца застрахователно обезщетение по регресна щета № *****/*** г., за нанесени увреди по лек автомобил с рег.№ ***, собственост на М. И. Д., в резултат на пътнотранспортно произшествие, настъпило на *** г. в гр. П., по вина на ответника П. П. М., като водач на лек автомобил с рег.№***, **ведно** със законната лихва от датата на депозиране на заявлението в съда – 27.07.2020 г., до окончателното изплащане на сумата, за които суми е издадена Заповед № *** г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № *** г. по описа на Районен съд Пловдив, *** гр.с.

ОСЪЖДА П. П. М., ЕГН ***, с адрес гр. Р., ул. „****“ № **, **ДА ЗАПЛАТИ** на Застрахователно дружество „ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представляван от *** Р. Б. и Е. И., на основание чл. 78, ал.1 ГПК сумата от общо **645 лв.** (шестстотин четиридесет и пет лева) – съдебноделоводни разноски за исковото производство, и **150 лв.** (сто и петдесет лева) юрисконсултско възнаграждение, както и сторените разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № *** г. по описа на Районен съд Пловдив, *** гр.с., а именно **25 лв.** (двадесет и пет лева) за заплатена държавна такса и **50 лв.** (петдесет лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от съобщаването му с въззивна жалба пред Окръжен съд Пловдив.

Съдия при Районен съд – Пловдив: ____/п/____